

Besvarelse

Justitsministeren (Lene Espersen):

Dansk Folkeparti ønsker med forespørgslen at drøfte en række spørgsmål om foreningen Hizb-ut-Tahrir. Der er jo tale om nogle spørgsmål, som vi ved flere lejligheder har behandlet her i Folketinget, og jeg vil godt indlede med at redegøre for de mere generelle betragtninger og synspunkter, som jeg på regeringens vegne fremsatte i maj 2004 ved behandlingen af forespørgsel F 59, hvor vi senest havde en mere grundig drøftelse af spørgsmålet i Folketinget.

For det første: Det er regeringens opfattelse, at der ikke kraftigt nok kan tages afstand fra Hizb-ut-Tahrirs intolerante holdninger. Foreningen repræsenterer et menneskesyn, der ingen steder hører hjemme i det danske samfund. Det har både statsministeren og jeg givet udtryk for ved adskillige lejligheder, og jeg er overbevist om, at det er en opfattelse, som langt de fleste kan tilslutte sig.

For det andet: Vi har en lovgivning i Danmark, der indebærer, at f.eks. trusler mod andre persongrupper er strafbart. Det betyder, at enkeltpersoner, og altså også medlemmer af Hizb-ut-Tahrir, der overtræder denne lovgivning, kan retsforfølges og straffes. Sådan er det, og sådan vil det også være fremover. Der foreligger jo som bekendt et konkret tilfælde, hvor en talsmand for Hizb-ut-Tahrir tidligere er dømt for overtrædelse af den såkaldte racismeparagraf i straffelovens § 266 b i forbindelse med fremsættelse af nogle udtalelser.

For det tredje: Kriminalitet begås som bekendt af enkeltpersoner og ikke af foreninger. Selv om vi forbød nok så mange foreninger, er der derfor ingen, der kan forestille sig, at vi af den grund ville komme kriminaliteten i samfundet til livs – heller ikke den kriminalitet, der måtte have tilknytning til ekstreme foreninger.

For det fjerde: Opløsning af en forening må være et redskab, der kun i særlige undtagelses-tilfælde tages i brug i et demokratisk samfund. Dette grundsynspunkt bekræftes af den danske tradition; der er indtil dato alene opløst to foreninger ved dom. Det skete helt tilbage i henholdsvis 1874 og 1924. Den første sag vedrørte Den Internationale Arbejderforening for Danmark, og den anden sag vedrørte en forening for homoseksuelle. Herudover opløste man ved lov i 1941 kommunistiske foreninger og sammen-slutninger.

Der er altså tale om ganske få fortilfælde, som ligger langt tilbage i tiden, og som i øvrigt var knyttet til omstændigheder, der næppe kan siges at have en sammenhæng med nutidens forhold.

Disse generelle betragtninger og synspunkter, som jeg på regeringens vegne fremførte i maj 2004, gør sig efter regeringens opfattelse gældende med samme styrke i dag.

Med hensyn til Hizb-ut-Tahrir gav jeg som bekendt ved behandlingen af F 59 i maj 2004 udtryk for, at det fortsat var regeringens opfattelse, at der ikke var grundlag for at søge Hizb-ut-Tahrir opløst ved dom. Jeg henviste i den forbindelse til, at Rigsadvokaten havde gennemført en meget grundig undersøgelse af spørgsmålet om opløsning af Hizb-ut-Tahrir, og at Rigsadvokaten i en redegørelse fra januar 2004 havde konkluderet, at der ikke var grundlag for at søge Hizb-ut-Tahrir opløst ved dom, da der ikke ville kunne føres det fornødne bevis for, at betingelserne for opløsning af foreningen var opfyldt.

Jeg gav samtidig ved behandlingen af F 59 udtryk for, at det kunne blive aktuelt at tage spørgsmålet om en eventuel opløsning af foreningen op på ny, hvis det bl.a. i forbindelse med politiets undersøgelser af de oplysninger, der havde været fremme i pressen på det pågældende tidspunkt, om hvervning af medlemmer og dødstrusler mod tidligere muslimer viste sig, at personer med tilknytning til foreningen havde begået strafbare forhold.

Hvad er så situationen i dag i forhold til Hizb-ut-Tahrir? Jeg kan oplyse, at Politidirektøren i København for kort tid siden har afsluttet undersøgelserne i anledning af fire anmeldelser mod Hizb-ut-Tahrir, som blev indgivet til politiet sidste år. De tre af anmeldelserne vedrørte nogle løbesedler, der bl.a. var omdelt i det muslimske miljø i København, og den sidste anmeldelse blev indgivet i anledning af nogle udtalelser på Hizb-ut-Tahrirs hjemmeside på internettet.

Den ene af de anmeldelser, der vedrørte løbesedlerne, har jeg tidligere omtalt over for Folketinget i forbindelse med min mundtlige besvarelse i december sidste år af spørgsmål nr. S 982 fra medlem af Folketinget hr. Peter Skaarup. I sager som disse er ordningen den, at det er Statsadvokaten for København, som efter at have forelagt sagen for Rigsadvokaten beslutter, om der er grundlag for at rejse tiltale i anledning af løbesedlerne og udtalelserne på Hizb-ut-Tahrir.